

Scandalul ultimei generații

Duminică, 30 ianuarie 2005

Gili Cârstea

"Biserica Adventistă consideră fragmentarea lumii creștine ca fiind un scandal și un motiv de slăbiciune pentru propovăduirea creștină."

Aceasta este poziția oficială a multor diviziuni ale bisericii mondiale, chiar dacă nu este exprimată atât de clar ca pe situl oficial al bisericii din Franța (<http://www.adventiste.org/rubriques/engagements/reasons.php>).

Dacă ar citi această poziție oficială a bisericii noastre, Luther s-ar răsuci în mormânt, indignat profund de acuzația obscenă care i se aduce. El, părintele celor mai spectaculoase redeșteptări ale mileniului doi, care a scos creștinismul din bezna secolelor de tiranie papală, să fie acum acuzat că a produs scandal în biserică, tocmai de unii care se declară a fi continuatorii reformei protestante. El, care a pus Scriptura în mâna poporului și a dat gloatelor înrobite o nouă speranță prin descoperirea îndreptățirii doar prin credință, să fie acum acuzat că a produs "slăbiciune" propovăduirii evangheliei.

La fel de ofensați s-ar simți și pionierii adventiști, acuzați și ei de scandalul separării din creștinism. Bates, White, Andrews, Crosier, Waggoner, ar fi uimiți să audă pe urmașii lor de astăzi cum numesc nașterea mișcării advente un scandal, o piedică în calea propovăduirii evangheliei veșnice până la marginile pământului.

Aceste declarații iresponsabile vor să spună lumii că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este pregătită să pună capăt scandalului din creștinism. Demnitarii noștri nu mai suportă fragmentarea din lumea creștină, pentru care au și ei o vină destul de mare, fiind dispuși să se întoarcă – chiar și pe ușa din dos – la mama-biserică una, sfântă, catolică și apostolică. Uniunea franceză a și făcut oficial pasul decisiv în această direcție, fiind acceptată în Federația Protestantă din Franța în decembrie 2003, un conglomerat de biserici protestante ce declară deschis că

urmăreasc “unitatea trupului lui Hristos” și pe care nu demult noi le identificam ca fiind componente ale Babilonului cel mare.

Asemenea declarații, însoțite de mișcări ce implică biserica tot mai vizibil* în proiectele ecumenice ale doamnei din cârca fiarei profetice, ar fi trebuit să declanșeze un tsunami de proporții globale în rândul membrilor bisericii rămășiței. Dar nu se întâmplă așa. Urâciunea aceasta nici măcar nu este remarcată, în clipeala laodiceană a acestui început de mileniu. Urâciunea aceasta este onorată în Israelul spiritual, căci este văzută a fi soluția salvatoare la ineficiența proclamării evangheliei în ultimul secol. Este onorată, căci “idolul acesta vine din Israel” (Osea 8:6), este isprava noastră cea de pe urmă, care va împinge rămășița în mijlocul Babilonului cel mare.

Asemenea gafe monumentale nu s-au mai făcut în poporul ales de la răstignirea Fiului omului, acum două mii de ani. Ne angajăm să participăm la ridicarea unei structuri globale pe care părinții noștri se pregăteau să o avertizeze că a devenit “un locaș al demonilor, o închisoare a oricărei pășări necurate și urâte.” Strategii adventiști visează o prezență masivă și glorioasă a acestui popor în mijlocul Babilonului spiritual, care să sperie “pășările necurate și urâte” de acolo fluturând insignele și banderolele noastre despre solia îngerului al treilea.

Mișcarea adventă a fost ridicată de Dumnezeu să proclame întreita solie îngerească, o avertizare finală că “duhurile necurate” au confiscat creștinismul popular, iar acesta amețește planeta cu vinul unei false evanghelii, anihilând puterea protectoare și mântuitoare a harului divin. Ni s-a făcut onoarea supremă de a fi purtătorii soliei de har pentru omenire, al treilea Ilie, demascatorul lui Baal și al proorocilor lui în ultima confruntare din marea controversă. Evenimentele curente descoperă însă că, dacă trendul actual pe care s-a angajat biserica rămășiței va continua, Ilie modern va avea el însuși nevoie de cineva care să-l cheme afară din Babilon. Acesta va fi adevăratul scandal al ultimei generații.